

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbiu la expeditorii foiei pe afară la c. r. poste cu bani gaț prin scrisori francate, adresate către expeditorii. Pretul prenumerării pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 13 ANUL XXI.

Săbiu, in 15/27 Februaru 1873.

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Parastasu

pentru
Emanuilu Gojdu.

Duminica s'a serbatu in biseric'a din cetatea noastră solemnul parastasu pentru nemuritoriul fundatoru alu româniloru Emanuilu Gojdu, dupa celebrarea Stei liturgie. Pré on. P. protopresbiteru alu Săbiului I, directoru și profesorul alu Seminariului archidieceșanu Ioanu Hanni'a a rostitu o cuvântare ocașională, prin care a înalțat meritele barbatului testatoru și a arătat bunătățile ce are să le aștepte națiunea și biseric'a dela marinositatea fundatorului, a cărui parastasu s'a celebrat. Ni spune că după scrieri aproape de tota pozitivitatea capitalulu remas de E. Gojdu până acum a crescutu la o jumătate de milionu, ca se împarte din a treia parte a percentelor stipendie, în suma de mii de fl. și ca în 150 de ani tota fundatiunea, după calculii aproximativi are să creșcă la 12—15 milioane fl. v. a.

Asiă credem că rugăciunile înalțate pentru raposatul testatoru voru imbucurâ sufletulu lui în locul celu de verdătia, în locul celu de odihna, în locul de unde au fugitu tota durerea și suspinarea, iera memori'a lui va fi eterna la toți românii acum și în seculii viitori!

Dupa „P. N.“ în locul ministrului de interne W. Toth, carele se retrage dela oficiulu de ministru din cauze sanitare, va urmâ contele Szapary.

Delegatiunile sunt convocade pre 2 Aprile a. c.

„Mont. Rev.“ scrie: În jumătatea prima a săptămânii trecute se întâlnira în Vien'a contele C. Hohenwart, contele H. Clam-Martinitz și baronulu Paulu Senyey la conferința și îndată după conferința cea dintâi continuara svaturile lor la contele Fr. de Falkenhayn. Domnii inse nu și ajunsera scopurile și se convinsera că încă nu li-a sositu tempulu; ei au disparut dela resiedința asiă de fără steametulu după cum și venisera.

Epistola deschisa.*)

Clusiu, 14 Februaru 1873.

Prea stimat domnule redactoru! Vedeindu din nr. 6. esitu la 2 Febr. a. c. alu „Telegrafulu Rom.“ că a-ti binevoitu a luâ notitia — și încă eu nisce termini pentru mine foarte magulitori — despre o epistola privată, ce la anulu nou amu transmisu către unu amiculu bunu, me grabescu a-ti exprima multiamit'a-mi cordială.

Dacă în epistol'a aceea eu amu fostu vorbitu și despre alte obiecte; deci, deca odată a-ti publicatu o particia din ea, m'ati fi deobligatu încă și mai tare, cându cu o cale a-ti fi publicatu și părțile ulterioare mai esențiale ale aceleiași, și cându în deosebi a-ti fi avutu bunătate a da unu estrasu mai detaliat și despre cele scrise de mine în privința „intrunirii redactorilor“ că apoi acelu estrasu să fie potutu servi oarecum de o basă pentru schimbarea de idei în această cestiune.

*) Me rogu și către cei-lalti pré stimati domni redactori ai foiloru noastre politice, că să aiba bunătate a luâ notitia despre aceste sîre modeste cu aceea bunăvoința, cu ce intențiuni adeverate bune și cu ce anima sincera amu scrisu eu acele.

L. Vajda.

În starea noastră desolată adevărată, și cându ne lipsesc de totu o solidaritate în privința ținutei noastre politice, meditandu și eu despre această cestiune, că oare prin ce felu de modalitate amu pot reparat scaderile, și cum amu put mediloci să devenim ierasi solidari, tari prin „unirea în cugetu și simțiri“? amu ajunsu la acelu rezultat, că pentru de a put ajunge scopulu și de a put face posibilă restaurarea atât de adenc doritei solidarități — fără carea vomu fi pururea debili, nerespictati și vomu remanê nisce unelte de jocaria în mânilor altor'a — este în prim'a linia necesariu, că pr. on. dd. redactori ai foiloru noastre politice române, totu patru insii, să se adune unde-va câtu de curendo, că să țienă o consultațiune amicale între sine despre cestiunile naționali subversante, și se statorêscă și o tactică corespundietoria.

De mai multe luni, și nu tocmai fără rezultat, me nevoiescu a popularisâ această ideia, altcum în sine foarte simplă, dară de care deca s'aru pune în viață, speru multu efectulu prea salutariu. Marturisesc că amu scrisu și la mai multi alti amici la Brașiovu, și la alte locuri în privința acêșt'a, și le-amu desfasuratu motivele mele pre largu tocm'a cu acelu scopu expresu, că convingendu-i și pre ei despre urgent'a necesitate a unei asemenea intruniri, densii încă să se nisuiêscă apoi a ve dobândi la acêșt'a atâtu pre st. d-vôștră, câtu și pre ceia-lalti p. on. dui redactori cu cari stau în relațiune mai intimă.

Pre cându dară eu intr'atât'a țien de urgentă o consultațiune a dloru redactori, și totusi cetescu din susu laudatulu comunicatu alu pr. st. d-vôștră, că: dela o atare conferința „nu poteti acceptâ îndreptarea lucrurilor, până ce îndreptarea nu se va face de alti factori mai normativi ai națiunei“ credu că nu ve ve-ti mirâ, deca me încumetu a nu lasâ fără de vorba acêșt'a reflecțiune a d-vôștră, parte pentru că nu potu abdice asiă de usioru de speranța că dora ve-ti schimbâ opiniunea-ve în așa privința, parte pentru că să nu dea cum-va ansa pasagiulu susu memoratu la aceea esplicare sinistra, că cum adevărat eu îndreptarea lucrurilor noastre naționali o a-si acceptâ singuru numai dela redacțiunile foiloru noastre politice.

Eu încă știu că are națiunea noastră și „alti factori normativi“. Nici mi-a statu în cugetu nici aceea, că să propun, cumca pr. st. d-vôștră cu cei-lalti pr. on. dui redactori intrunindu-ve, să ne formatu unu felu de areopagu, ori unu foru arbitrativ, la judecat'a cărui'a apoi să se supuna fără mai multa vorba insasi națiunea noastră întreaga; dară a-ti fi prea modesti, deca a-ti negâ puterea cea mare a foiloru asupra publiculu, asupra liniscirei, și esacerbării spiritelor și influința chiaru și asupra formării opiniunei publice. Tocm'a pentru că e unu adevăratu recunoscutu de comunu că prin pressă — condusa într'o direcțiune bună și cu unu tactu corespundietoriu — se potu produce multe rezultate folositorie și favorabile — dîcu — tocmai pentru că recunosc însemnat'a putere a presei, dorescu eu din totu sufletulu intru impregiurările de fatia, că d-vôștră cu pr. on. dui colegi redactori să ve intruniti fără întârziare la o consultațiune.

Sun foarte departe prea stimat domnule de aceea arogantia, că să me gerezu că unu criticantulu fatia cu redigerea foiloru politice; nici voiescu a trage câtu de puțin la îndoiela, cumca scopulu care ve conduce la toți e nobilu, naționelu și patrioticu, afirmu inse cu buna credința atât'a, că nu odată amu vediatu cu mare intristare că în unele foi române de ale noastre s'a stracurat cându și cându nisce articli și expresiuni cari aru fi fostu foarte bine să remană în veci și pururea nepublicate, să nu vedea lumina nici odată, și să ieră în alta modalitate mai corespundietoria cu unu tactu bunu.

Intr'adeveru s'au stracurat nu odată asemenea scrieri, cari necum să fie servitu spre binele națiunei și alu patriei, și necum să fie promovatu restaurarea contielegerei, dară din contra au datu nutrețulu discordiei, au datu ansa la desgustarea de afacerile publice mai multor' omeni altcum de anima româna, a instrainatu mai tare mai multi și de aceia, cari de-si mai debili de anima, dară s'aru fi potutu încă cu aplecarea unu tactu bunu câștigâ și readuce în senulu națiunei; bă au vatematu și au instrainatu și clas'a întreaga prin batjocoriri și încă fără dreptu cuvântu pentru vin'a unor'a a tuturor fără excepțiune cu nisce epitele uricioșe; și au datu ocașione spre nefericite frecări confessionale desbinându insusi frati de unu sânge și de unu interesu comunu, și iritându animele lor un'a contr'a altor'a.

Nu voiescu să amintescu aici exemple, pentru că me ferescu a atinge susceptibilitatea unor preai pretinuti barbati, cari de-si au potutu comite și ei câte o erore că omeni neinfalibili, dară de altmintreă și-au castigatu și multe titluri de dreptu la respectarea din partea națiunei noastre recunoscătoare; provocatu fiindu inse în calea privată sum gaț'a a spune casuri speciale, cându din nisce gresieli (provenite adese-ori pôte numai din aceea, că respectivulu domnu redactoru ori suplentulu seu între ocupațiunile cele multe și urgente au trecut cu vederea că ce consecințe rele se potu escâ din cutare și cutare articli, și din aceea că nu s'au folositu de cerusa rosia de a trage dunga preste nisce expresiuni vatematôre, și pentru că petronsu fiindu de indignatiune de oare-care intempleră inversiunatôre, n'a acceptatu că să-i trêcă iritatiunea, și scriindu chiaru sub impresiunea aceea, prea tare s'a apesatu condeiulu) dîcu, din nescari erore comise fără voia, fără intențiune rea, numai din lips'a de tactu s'au facutu multe stricaciuni daunose, și-au imvrajbitu animele, și s'a aprinsu unu focu mare foarte destructos.

Deca nu vomu grigi că astu-feliu de gresieli să nu se mai itere, dîcu anevoiă vomu reparat scaderile noastre; trebuie să fie cine-va unu prea mare optimistu că să pôte sperâ cumca pre lângă o estu-feliu de procedura ne vomu mai vedea națiunea noastră împreunată în armonioșă frateșcă unire.

În zadaru ne vomu mai casni noi omeni singuratecia mediloci o contielegere, a alinâ spiritele și a restabili solidaritatea. — Ce e dreptu ici și colo vomu pot produce și asiă nisce rezultate imbucuratôre; dară aceste voru remanê numai niscari efecte sporadice, particulare, și — până ce în locu să capetâ unu spriginu puternicu din partea presei, acêșt'a nu se va feri mai tare de a versâ oleiu pre jarulu discordiei politice și a urei confessionale — eu unulu nu credu că vomu pot ajunge o solidaritate adevărată și generală.*)

Aceste și mai multe alte respecte sunt acele, prea stimat domnule, cari me imping, că să dorescu cu neastemperu a vedé realizata modest'a mea propunere, a ve vedé intruniti spre o consultațiune amicabile.

Redactorii foiloru prea stimati dvôștră afara de aceea că posedeti și cele-lalte însusiri și talente recerute fără îndoiela sunțeti și patrioti buni și națio-

*) Recunosc cu viaa bucuria, cumca de câte-va săptămâni încôce, nu amu cetitu în nici o foia articulu cari să pôte da nutrețulu urei confessionale. Dec ce-riulu că să potemu privi acestu semnu bunu — că o radia auroriei urei ere mai frumoșe!

L. V.

nalisti zelosi. — Manecându din această suposiție, trebuie să fie convinsu deplin, ca de scopu aveți totu numai unu și acel'a-si, adică ferirea națiunii noastre și a patriei comune. Diferența nu pōte esistă dără între dvōstra în privința scopului, ci divergenți mai multu sēu mai puținu numai în privința întrebării ca pe care cale și cu ce felu de modalitate priincioșe, e de a sjunge mai securu scopu indigitu?

Stāndu lucrulu asiā, eu din parte-mi — precum spuserāmi și mai nainte — multe rezultate imbucuratōre, speru dela o asemenea consultatiune frātioscā:

Înainte de tōte speru ca întâlnindu-ve în persoană laolaltă d-vōstra pr. st. dñi redactori (și sciindū ce cātu de dānosu aru fi cauzei comune, cāndu cei ce au a conlucrā cu poteri unite pentru unu și acel'a-si scopu, în locu să fia amici și tovarəsi bunī, aru nutri ōre-care animositate între sine) v'a-ti folosi de ocaziunea acēst'a bine-venita spre a face acea jertfa în interesulu binelui comunu, cā deca cum-va v'a-ti aflā vatemati unulu prin altulu din trecutu, ve v'a-ti nisi cu tōta sinceritatea a ve iertā reciprocamente și a midiloci cā să dispară și umbr'a unei iavrasibile dintre dvōstra, asiā cā cāndu ve v'eti despartī să poteti dā mână de remasu bonu, cā frati și amici adeverati; s'ēu deca cum-va corelatiunile între dvōstra aru fi de o stare natura cā nici de cātu nu aru fi cu polintia o reconciliare, și în acestu casu tristu, — ce nu bucurōsu o presupōnu — ve-ti dā baremu reciprocū oventu de onōre cā, încātu e posibilu unu omu, ve ve-ti stradui cā acēst'a inimicitia să nu ve conduca condeulu cāndu scrieti pentru publiculu cetitōriu, și cumca scrierile foilōru redigiate de inimici personali să nu recensati cu preocupatiune provenindā din ur'a personale.

(Va urmā.)

Brasiovu, 4 Februaru.

Domnule redactoru! Reintorcendū-me din cǎletoři'a facuta în orientu și luāndu în mână dluariele din patria. Cetiū în stimabilulu d-v. dluarū nr. 5 unu articlu cu Motto: „Perirea tea din tine Israele“, și subscrisu de dlu autoru cu semnulu +.

Deschiderea unei jonctiuni a cǎlei farate dela Sabiu pre Valea Oltului cu Romani'a, o privește d. + cā o ruina a comunelōru romāne din cerculu Sabiului și Mercurei care cum dice d-lui astadi facu comerciu de esportu și importu cu Romani'a; și

pre-ōre-care romānu va sustienē o asemenea cale de comunicatiune 'lu privește de inimicu de mōrte alu poporului romānu și de buna voie sclavu materialu și spiritualu alu sasilōru, și cā să fia bine întielesu cā argumentu aduce:

„Este unu aksiomu de-si nu moralu în sensulu strictu alu teologiei, dără practiculu alu strategiei cā totu, ce promovēdā interesele inimicului meu, derōga — directu sēu indirectu intereselōru mele și ierasi totu ce opacesce pre inimiculu meu în tienti'a sea, contribuē la progresarea mea“. etc. etc.

Acestu aksiomu singuru dlu + recunōșce cā nu e moralu! dără dice cā e practiculu în strategie. Acolu se pōte, dără ce e practiculu în strategie, pōte fi ōre practiculu și pre terenulu comercialu? din întemplantu nu e asiā, și exista dela unulu la altulu o diferenția, cā dela ceru la pamentu.

Comercielulu și industri'a care suntu factorii cei mai puternici de a îmbogati o țiera nu au coloru naționale nici politice, nu suntu nici romāni nici sasi, nu suntu nici activisti nici pasivisti. Singur'a colorē de care țiene contu acestu puterniculu factoru se numesce convenienția!! și acesti factori progresēdā și gasescu convenienția în lumea comerciala numai și numai prin progresu, prin cǎile de comunicatiune acomodate dapa spiritulu tempului, și pierē și se nimicesce cāndu suntu izolati din arteri'a cǎilor de comunicatiune pre care comercielulu pre d' ce merge și-le deschide și si-le afla mai avantajōșe.

Cine nu va recunōșce și va fi petrunsu de acestu adevēru, înainte de a vorbi de viitoru să faca bine să se uite la trecutu.

Cā tōte în lume si-au avutu și comercielulu starea sea primitiva și în asta stare si-au avutu și elu naturalmente cǎile sele primitive de comunicatiune.

Nu scie dlu +, cā marele comerciu alu Orientului cu occidentulu pāna mai ieri alalta-ieri se facea pre osie și pre cǎi, și cā calea care au servitu secolu întregi acestui mare comerciu a dōue lumi; au fostu calea Varu'a, Andrianopole, Rusciucu, Giorgiu, Bucuresci, Ploiesci, Brasiovu, Sabiu etc. etc.

Nu scie ōre dlu +, cā pre acelu tempu scump'a nōstra Transilvania figurā în concertulu concessiuniloru comerciale a dōue lumi, industri'a și comercielulu patriei nōstre luase unu aventu imensu, sute de mari firme comerciale figurau pre piēti'a Sabiului, ve vorbesce domnulu meu de acestu trecutu alu progresului comercialu, palatele cele mai frumōșe zidite tōte nu de sasi ci de comerciantii acelu tempu trecutu. Ve vorbesce de acestu tre-

cutu, progresulu ce au facutu comunele Resinari, Saliste etc. etc. și deca aru fi duratu pāna astadi acea stare patriachala a comercielului unde amu stā astadi? și ōre avendu acestu trecutu în vedere nu cugeta dlu + cum stāmu astadi?

Astadi mai nu exista firma de o casa mare romāna pre piēti'a Sabiului, astadi locitorii acelōru bogate comune romāne din scaunulu Sabiului și Mercurei, care totu au progresatu pre acelu tempu, astadi departe de a progresā o afirmu cu durere cā s'au inclinatū spre regresu.

Și cugetandū, de unde vine acelu regresu alu industriei și comercielului transilvanu în genere și alu Sabiului și comunelōru romāne din scaunulu Sabiului și Mercurei în parte, respunsulu nu-lu pōte nimenea aflā decātu în prim'a linia:

I. Cā guvernele țierei nōstre ne-au tractatu vitregu, nu au deschisu comercielului transilvanu la vreme cā de comunicatiune cu țierele limitrofe, nu au țienutu contu de progresulu care l'au facutu alte țieri, deschidendū-se cā de comunicatiune mai acomodate comercielului.

II. Cā sasi care generalminte posedau în mǎnile loru industri'a transilvana prin firea loru egoistia nu au voitū a țienē contu de progresulu care l'au facutu genulu umanu și pre terenulu industriei în alte țieri, și închisi în murii loru chipediesci de sistemu (Zunft) au remasu în tōte ramurile de industria stationari precum erā în evulu mediu.

Manufacturile transilvane care pre tempulu patriachalu țigurau pre pietiele întregi ale Turciei europene, pre pietiele actuali ale Romāniei, au inceputu din d' în d' să fia respinse de manufacturile țieriloru care au avutu buna vointia a țienē contu de progresulu genului umanu.

Deschiderea cǎlei de comunicatiune pre Danobiū au fostu prim'a lovitura de mōrte data comercielului și industriei transilvana, acēst'a mare arteria de comunicatiune ne-au izolatu cu totulu din marele comerciu ce-lu întrețineamū între occidentu și orientu.

Remasi izolati de orientu nu au remasu industriei și comercielului transilvanu altu terenu decātu Moldov'a, Romani'a mare și Romani'a mica, actual'a Romania libera.

Sā cercetāmu acum fazele prin care au trecutu industri'a și comercielulu transilvanu de atunci și pāna astadi chiaru cu Romani'a libera.

Sā luāmu de esemplu dōue din principalele orasie comerciale și industriale ale Transilvaniei Sabiulu și Brasiovulu, sā vedemū pentru ce Sabiulu și comunele romāne din țienutulu seu care în epoc'a patriachala a comercielului erā superi-

FOISIORA.

Contr'a-critica.

la

Critic'a dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropolia de N. Pope'a)

(Urmare.)

Bā, chiaru și în documentulu celu nou, celu reproduce d. M. dapa d. Hajdeu, tiparitu în Archiv'a romāna tom. I. P. I. p. 93., în titlu stag ambe numirile a „Belgradului“ și a „Ardelului“, ceea ce dse se vede cā n'a observatu. Bā ce este inca și mai multu, chiaru și în contestulu notei metropolitului Dosoteu, din acēl'a-si documentu, se afla aceste: „adeca eu vladic'a Dosoteu ce amu fostu în Romanu și Husi, și mai mare preste tōte monastirile țierei Moldovei, asidere vladica în Ardēlu etc.“ Asiā dără „în Ardēlu“, și nu „în Belgradu“! ceea ce se vede, cā d. M. din prea marele seu zelu iera-si a trecutu cu vederea.

Și d. M. totu-si afirma, cā acēst'a numire adeca a „Ardelului“ nu aru fi avendu basa istorica. Nu, ea nu are basa istorica pentru cei ce scriu istoria și critice cu tendintia, pentru cā acei'a tōte le sucescu și le resucescu numai cā să le iēsa loru la socotēla. Și tendintia dlui M. cu critic'a sea acēst'a se vede destulu de apriatu și aici: elu aru vres adeca să imbete lumea cu apa facendū-o să credā, cā metropoli'a unita de astadi, carea inca se numesce a Belgradului sēu Albei-Iuliei în locu de a: Fagarasiului sēu a Blasiului — aru fi cea vechia restaurata. Dā, metropoli'a unita inca vedu, cā per fas et nefas, se numesce a „Belgradului“, dără ea e „unita“, pre cāndu cea vechia a fostu

„ortodocsa“, — și ast'a e mare deosebire între amendōue. A identificā deci aceste dōue metropolii aru însemnā atāt'a, cā cāndu amu dice: d. M. carele e unitu sēu gr. catolicu e totu-odata și ortodosu sēu gr. orientalu. Ori la d. M. și ast'a aru fi corectū și posibilu?

Lēta dără, cā documentele prementionate ne arata chiaru, cā v. metropolia nu se numea numai dapa loculu scaunului seu adeca: a „Belgradului“, ci și dapa țier'a pentru care erā menita, adeca: a „Ardelului“. Și acestu factu să nu conturbe intru nemicu pro d. M., cāci deca consultāmu istoria ne convingemū, cā și alte metropolii se mai numira astu-feliu, adeca dapa țiera, atātu în vechime cātu și în presente. Asiā d. e. metropoli'a din Bucuresci s'a numitu în vechime și se numesce și astadi a „Ungro-Vlachiei“, și nu a „Bucuresciloru“, dapa loculu scaunului seu de astadi, nici a „Tergovistei“ dapa loculu resiedintiei sele de mai nainte. Asemenea și metropoli'a din Iasi, inca se numesce a „Moldovei“ dapa țiera, și nu a Iasilōru dapa loculu scaunului seu de astadi. Astu-feliu numindū-se o allāmu în titulaturile insiloru metropoliti respectivi.

Deci pre bas'a documentelōru ce ne stau înainte potemū afirmā cā: metropoli'a din cestiune s'a numitu mestecatu a Belgradului și a Ardelului, și țiera-si deosebitu cāndu a Belgradului cāndu a Ardelului, bā unii metropoliti se titulau și: . . . „și alu pǎrtiloru țierei unguresci“ (metr. Varloamū și Teofilu). Și ea s'a numitu asiā cu totu dreptulu; cāci deca acea metropolia 'si estindea jurisdicțiunea asupr'a Ardelului întregu, apoi aci se coprindea totu-odata și Belgradulu unde erā scaunulu ei. Bā mie mi se pare a fi numirea dapa țiera cu multu mai corespondentōre, decātu cea dapa loculu resiedintiei; cāci scaunele adese se muta dapa schimbarea cetătilōru metropole, despre ce avemū destule esemple în istoria, pre cāndu țier'a sēu țierele re-

mānu totu acele-si. Unu esemplu invederatu despre acēst'a ni-lu dā iera-si Romāni'a. Aici, fiindu cā Tergovistea ocninōra erā metropoli'a țierei, 'și avea și metropoli'a scaunulu seu în acestu orasiu; mai tardiu inse mutāndū-se regimulu politicu la Bucuresci și devenindū metropoli'a țierei acestu orasiu, se molā totu-odata și metropoli'a cu scaunulu seu acolo, dără numirea i remase totu a „Ungro-Vlachiei“.

Se vede dără din cele dise, cā v. metropolia romāna numita: „a Ardelului“ 'și are bas'a istorica, și cā autorele „v. metropolii“, cāndu o numi astu-feliu remase credinciosu istoriei, nedenegāndu, bā tocm'a reconoscendū și din parte-si, cā scaunulu acelei'a a fostu în Belgradu sēu Alb'a-Iuli'a. Urmēdia deci și aceea invederatu, cā arhierēulu bisericiei gr. orientali din Transilvania a fostu în dreptulu seu nedisputaveru, cāndu „în 24 Maiu 1855 protestā la regimulu țierei, cā metropolitulu unitu sa nu aiba titulu de metropolitulu alu Albei-Iuliei, de ōre-ce titulu acest'a este ereditate a bisericiei gr. orientali din Ardēlu“; cāci metropolitulu unitu pretindea unu dreptu, ce nu-lu avuse nici odata mai nainte, unu dreptu strainu carele erā alu bisericiei gr. orientali, dără nu alu celei unite. Multe s'aru mai potē dice în privința acēst'a, precum și în privința „sistemēi iesuitico-ultramontane-absolutistice“ amintita de d. M., cā să se cunōșcemū deplin, dără ne-arū trebui spatiu și tempu mai multu.

Astu-feliu stāndu lucrulu, credū cā me aflū în dreptu cu cuvintele aceste: „Ce este alta fapt'a autorului (v. metropolii), decātu o resvretire tendentiōșă, cēnu ajota scopulu întronemicu, iēra autorului forte multu i detrage?“ — cā pre unele ce nu

oru Brasiovlui si tienutului seu in com-
merciu; si sa vedem pentru ce adi Brasiovlui si
tienutului seu inferioru Sabiului au progresatu si
progresadia, — si pentru ce Sabiului si scaunele
sele au regresatu si regresadia mereu, asiá incatu
adi voiajorulu afla in trelsulu liniscea unei monastiri.

Sa fia óre caus'a ca sasii din Brasiovu au fa-
cutu progresu in industria — ferésca Ddieu si ei
se afla astadi cá in eyulu mediu; — din contra in
multe ramuri de industria, sasii din Sabiuiu stau pre
unu nivelu mai inaltu cá sasii din Brasiovu —
care sa fia dara caus'a, me va intrebá dlu + Eata
i respundu indata. Cáile de comunicatiune acom-
odate dupa spiritulu tempului — suntu dle + su-
fletulu comerului, cine le posede progresadia, cine
nu le posede regresadia, — si va regresá mereu
pána in vecii veciloru !

Sabiulu au regresatu pentru ca au fostu lip-
situ de o cale mai acomodata comerului, a-si face
si actualmente cá in tempii patriarchali totu comer-
ciulu seu de esportu si importu pre cai strabatendu
cu mari anevointie si pericula váile Carpatiloru,
Brasiovalu care in acestu modu 'si facea si elu com-
merciulu seu, ne spune anele comerciale ca tote
transactionile comerciale de importu si esportu nu
valorá atunci decatu in sute de mii, astadi acele
transactioni se urca la dieci de milióne, si acestu
imensu progresu pre care-lu vedem cu ochii nu-lu
datorámu decatu cáiloru de comunicatiune ce ni s'au
deschisu acum 15 ani, Sioseli, Predelu, Valea-Pra-
hovei. — Vedeti dle +, o singura cale de comu-
nicatiune au schimbatu situatiunea si la noi si in
Romania.

Orasiulu Ploiesti din Romania libera care ina-
ntea acestei cá de comunicatiune avea unu aspectu
de orasiu turcescu, astadi, nu mai multu, cá in 15
ani, are unu aspectu si o miscare comerciala de
orasiu europénu i s'au insutitu afacerile comerciale
si lui si nóue.

In Brasiovu s'au impartitu numerulu comerci-
antiloru románi de cum era odióira.

Tote comunele románe din districtu inaintedia,
locnitorii astoru comune facu astadi indicitu com-
merciu de ce faceau mai inainte, si mergu din di-
in di in progresu. Ce-va mai multi sateni románi
din satulu Ghimbavu etc. care mai inainte nu se
pomenea sa faca comertiu astadi, intretienu comertiu
micu cu diferite produse din Romania cu Brasio-
valu si de progresulu lor se bucura ori-ce románu
bine simtitoriu.

A combate si a fi in contr'a ori-cárei cáli de

comunicatiune ce aru legá Transilvania cu Roma-
nia este absurditatea absurditatiloru.

Acum insa spiritulu tempului ne fluera la ore-
chia si ne striga ca acestu modu de cái cum le-amu
avutu pána acum, nu mai corespunde comerului.
— Astadi locomotiv'a strabate orientulu si occi-
dentulu, si noi umbládu si facendu comertiu pre
osie si cai vomu ajunge la unu resultatu funestu.

Astadi cându Romania libera este in ajunu
a-si legá cáile sele ferate cu orientulu si occiden-
tulu, nu trebuie sa uitámu ca dela acésta scumpa
si frumósa Romania depinde esistintia de viétia a
tutororu locuitoriloru Transilvaniei, si in momentulu
ce industriei si comerului transilvanu nu i se va
deschide junctiuni de cái ferate corespunditoare in-
tereselor sele comerciale cu Romania si prin Roma-
nia cu Turcia européna — si in momentulu ce vomu
remanea paralisati de aceste cá de comunicatiune, si
vomu perde si uniculu terenu remasu comerului si in-
dustriei transilvane, in momentulu acelu, dicu, amu
perdatu radimulu esistintiei nóstre, acelu momentu
va fi sentintia de mórté a Transilvaniei atunci nu
sciu ce voru deveni sasii de care se preocupa asiá
multu dlu +, dara sciu de siguru ce voru deveni
románii care constituiesc majoritatea acestei frumóse
tieri, me ingrodiescu sa o spunu, lasu sa o cugete
cu mai multa seriositate dlu +.

(Va urmá.)

C o h a l m u , 2 Februaru 1873.

(Urmare si fine.)

Serbatórea acést'a a decursu in urmatoriu
chipu :

Biserica s'a sántitu cu observarea tipiculu bi-
sericee nóstre, asistádu la serviciulu dumnedeescu
12 preoti din protopopiatulu Cohalmului. — Apoi,
la actulu sántirei a fostu invitata tota inteligentia
din opidulu Cohalmu : frantasii clericali din partea
bisericee evang. luterana, din partea bisericéi rom.
cat. si gr. cat. precum si din partea officiatulu, si
judicatoriei singulare preste totu si din partea comite-
talui opidanu. Din tote cercurile acestea, au participatu
individii la actulu sántirei bisericéi, carele dopa se-
versirea s. liturghii s'a terminatu cu o cuventare,
rostita de parintele adm. prot. Nicolau D. Mircea,
carele luádu-si de tema cuvintele : „Mare esti
Dómne ! si minunate suntu lucrurile Tale ! Si nici
unu cuventu nu este destulu spre laud'a minuniloru
Tale !“ — a vorbitu preste totu, despre poterea
cea mare dumnedeésca, ce au lucratu inea dela in-
ceptu asup'a omenimei intregi, se provóca la is-

si afla locul la mine, ale retramite dlui I. Moldo-
vanu acasa spre peastrare propria.

Totu asiá de necorectu procede d. M. si in
privintia celoru urmátore; cáci vorbindu la p. 33
din v. metr. dice : „Ací se espune cá demonstratu,
— prin decretulu regelui Math'a dela 1479 — prin
alu lui Vladislav dela 1494 — si prin dalteri'a data
lui P. Parteniu, cumca episcopi'a Muncaciului a
fostu supusa metropolitulu románu din Alb'a-luli'a.“

Lucrulu sta altmintrea, si nu cum lu spune d.
M., provocarea ce o facu en la locul amintitu in
v. metropolia la mai multe documente, ce se vedu
acolo — intre cari si cele acum mentionate de d.
M. — nu o facu pentru cá sa demustru eschisivu
numai subordinatiunea episcopiei Muncaciului metro-
politulu din Ardélu, ci pentru cá sa demustre aceea,
ca v. metropolia se estindea si
asup'a episcopieloru de reli-
giunea ortodossa din Ungaria,
preste totu, intre cari firesce
sia Muncaciului. Asiá sta in „v. metro-
polia“ negru pre albu, si d. M. — déca aru fi scrisu
cu cugetu curatu si nu tendentiosu — aru fi tre-
buito sa scrie cum este acolo pusu negru pre hártia,
dara nu sa resvertésca sensulu cuvintelu
teloru mele.

Dara dlui i placu mai bine a se acatiá in spe-
cialu numai de dependentia episcopiei Muncaciului
de metropolitulu románu din Ardélu, lasádu la o
parte scopulu principale : estinderea v. metropolii
si asup'a Ungariei, din cauza, cum se vede, ca
nu-i veni la socotéla a impunná acestu adeveru
nedisputaveru. Ei bine, sa-i facu pre voia si sa-i
urmediu si pre acestu terenu.

Asiá dara d. M. dice, ca prin acele trei docu-
mente nu e probata de locu subordinatiunea epis-
copulu Muncaciului P. Parteniu metropolitulu rom-
ánu din Ardélu; „pentru ca in decretulu lui Ma-

th'a (dupa editiunea lui P. Maioru) nu ocure amintire
de metropolitulu Belgradulu din Transilvania, ci de
acelui din Serbia.“

Eu demustrá mai susu, si inca prin espunerea
cuvintelu chiaru ale lui P. Maioru : ca metropo-
litulu Belgradulu din Serbia nu s'a potutu intielege,
ci celu din Belgradulu Transilvaniei; cáci in acelu
decretu e vorb'a despre románii din Maramuresiu,
cari nu ni se arata nicairi ca s'aru fi tienutu
cându-va de Belgradulu serbescu. Documentedie d.
M. mai intáiu acésta impregiurare din urma, si
atunci i vomu crede, iéra pána atunci, nu, cáci nu
e ratiune.

Prin decretulu lui Vladislavu inca nu se póte
probá, dice d. M. mai departe, „pentruca lectiunea
Transilvania este dubia, cum amintirámu
mai susu.“ Apoi adauge in nota, ca Basilovits,
brevis notitia etc. e pentru dependintia acelu epis-
copu dela metropolitulu din Romania'a.

Despre acésta asertiune din urma vomu vorbi
ce-va mai la vale; iéra incatu pentru cea dintáiu
n'amu decatu a me provocá la cele déjà dise din
parte-mi mai susu, unde fu vorb'a despre acestu
decretu alu lui Vladislavu regelui, repetiendu si aici,
ca eu mai mare crediementu dau documenteloru ce-
loru patru reproduse de d. P. Maioru, cá unora ce
suntu date si autenticate de capitulu din Belgradu,
locu publicu pentru documente, decatu lui de Bat-
tyan, cá unei persóne private, carele aru fi seriindu
„Transalpin'a“ in locu de „Transilvania“.

„Si cu atátu mai puóinu probéza ce-va subor-
dinatiune dalteri'a lui P. Parteniu“, continua d. M.
mai incolo; „pentru ca eppulu P. Parteniu a venitu
la Alb'a-luli'a nu pentru óre-ce subordinatiune ca-
nonica, ci numai din necessitate : nu avea in apro-
piare altu episcopu de ritulu grecescu. Subordinatu
lui S. Stefanu nu potea fi, ca S. Stefanu era ne-
unitu iéra P. Parteniu se unise cu biseric'a Romei“.

tori'a, lumei face apoi o asemnare intre testamentulu
vechiu si nou, si aretádu starea in carea se aflá
popórele lumei vechi, arata ca au fostu de lipsa a
veni Mesia celu fagaduitu de Ddieu si prorocitu cu
sute si mii de ani mai inainte prin proroci, a respi-
velulu intunereculu in care orbecan acele popóre, prin
propoveduirea evangheliei, prin intemeierea bisericéi,
findu insusi capulu bisericéi; de aici apoi si in-
semnatarea serbatórei, pentru care ne-amu adunatu
astadi, — ce e biseric'a, sica ce in-
semnatarea au avutu si are bise-
ric'a in viétia fiesce-cáruí po-
poru; persecutiunile asup'a bisericéi lui Chri-
stosu, pána la inceputulu véculu alu 4-lea, cându
apoi prin Imperatii Resaritulu si ai Apusulu cari
s'au crescinutu, — prin celu dintáiu Imperatu rom-
ánu Marele Constantin, biseric'a lui Chr. dim-
preana cu crestini si-au aflu scutulu si adapostirea,
ridicádu-se biseric'i in onórea crestineloru, tienerea
sinódeloru ecumenice etc. etc. care astadi suntu
fundamentulu sinódeloru si alu congreseloru nóstre
bisericesci-nationali, si intre altele trece cuventato-
riulu la anulu 1700, cându o parte din románi s'au
unitu cu biseric'a papistásiésca seu rom. cat., arata
pre largu relele urmári provenite romániloru din
unatie; — perderea Metropoliei la anulu 1713, pána
cându provedintia cea dumnedeésca precum popo-
rulu israelitenescu spre alu eliberá, i-a tramisu unu
povatiuitoriu, asemenea bisericéi gr. res. in tempulu
suferintieloru celoru grele i-a tramisu unu povetiui-
torio, i-a iramisu unu parinte, carele a fostu in
stare a desgropá si reinviá vechi'a nóstra metro-
polia, celu mai scumpu dreptu, pre carele l'amu fostu
perdatu cu totulu.

In sfersitu arata trist'a sórte de cinci-dieci de
ani incóce de cându o parte din crestini gr. resarit.
din Cohalmu prin viclenele uneltiri s'au fostu unitu
cu biseric'a papista, — iéra unii remanendu cre-
dinciosi strabunei religii, cari intr'unu decursu de
cinci-dieci de ani au deplánsu trist'a lor stare ne-
avendu feliu de biseric'a, o jumetate de secolu,
precum óre-si cându Ieremi'a proroculu, a deplánsu
caderea si respirea Ierusalimulu, aducendu vorbi-
toriu unele citate din plángerea Ieremie, in ase-
menare cu trist'a sórte a cresciniloru gr. res. din
Cohalmu suportata pána aci, si apoi multiamesce lui
Ddieu ca totu-si astadi si-a adusu aminte de popo-
rulu seu celu rasipitu de 50 de ani — si asiá 'si
incheia cuventarea cu : „Binecuvintéza suflete alu
meu pre Domnulu si tote cele din launtru alu meu
numele celu sántu alu lui ! Bine-cuvintéza suflete
alu meu pre Domnulu, si nu uitá tote respitirile
lui ; Elu au umplutu de bunatáti poft'a tea si cu-

Asiá subordinatu nu-i potea fi, cáci elu, Par-
teniu, era unitu; dara la sántire potutu-a veni ace-
st'a cá unitu, la S. Stefanu celu ortodosu ? Curiosa
argumentare ! Cine a mai vedutu seu auditu, cá
unu episcopu sa se hirotonésca prin altu archereu
de confessiune straina ? Aiba bunatate d. M. a ne
mai aretá inca vre-unu casu analogu in intréga viétia
bisericee crestine, et erit mihi Magnus Apollo !

Dara apoi se scie, ca unu episcopu la hiro-
tonirea sea, are sa faca marturisirea credintiei, si
sa dea promissionea pentru pádreia ei, si inse cu
juramentu, publicu in biseric'a, in diu'a hirotonirei
sele. E bine, ce credintia va fi marturisitu óre unu
Parteniu unitu, inaintea unu S. Stefanu si a
clerulu si poporulu ortodossu ? Marturisitu-va 'fi elu
óre ca crede in pap'a cá locuientariu alu lui Cri-
stosu si infalibilu, — in purgatoriu si in cele-lalte
punte dogmatice ale bisericéi papiste ? Ei, ei, dle,
Moldovanu ! cáta de cumplitu ai ratacitu. Óre ace-
stui genu de argumentatiune cum i voru fi dicendu
latini ? Nu ne-ai spusu. Óre nu-i voru fi dicendu
ei : Absurditas ? Dara cum de nu se duse Parteniu
spre hirotonire, déca elu a fostu unitu, la metropo-
litulu seu seu la vre-unu altu archereu papistu din
vecinatate, cum facura si alti episcopi uniti in di-
lele nóstre chiaru, ci tocm'a la unu archereu or-
todossu seu s c h i s m a t i c u, cum i numescu pa-
pistii pre ai nostri ? Ritulu ? Acest'a mai puóinu se
iá in consideratiune. Dogmele, dogmele si mai pre
susu decatu acestea primatulu si infalibilitatea papei,
acestea suntu decidióre la papisti, ai cáror'a códa
suntu unitii.

(Va urmá.)

noscule au facutu tie si filoru lui Israilu voile sele!

„Amu cantatu pre Domnulu si m'au auditu, si din tote necasurile mele m'au mantaitu, apropiati-ve câtra densulu si ve luminati.“

„Câtu-su de iubite lacasiurile tale, Dômne alu poteriloru; doresce si se severiesce sufletulu meu spre curtile Domnului, anim'a mea si trupulu meu s'a bucuratu de Dòmnedieulu celu viu; ca pasarea si-au afflatu sie-si casa si torturêu'a cuibu eisi, unde si va pune puii sei, Altarele tale Dômne alu poteriloru, Imperatulu meu si Dòmnedieulu meu; ferici-ti cari locuiescu in cas'a Tea, in vecii veciloru Te voru laudâ.“ Aminu. —

In urm'a acêst'a incungiurându-se biserica cu stropirea apei sântite, si apoi in biserica botediându-se tota multimea poporului adunatu din tote pârtile din giurulu Cohalmului, si asiâ dându-se bine-cu-ventare poporului, si finindu-se actulu sântirei, — la 1½ ora dopa prândiu, la cuartirolu domoului adm. ppescu s'a datu din partea comitetului parochialu unu prândiu destulu de stralucitu, la care au participatu preste 40 de persône. Oficiolatul a fostu reprezentatu prin domnulu maiestru cetatienescu (Bürgermeister) si inspectore Mauriciu de Steinburg, cea-lalta parte a judecatoriei prin domnulu subjude Paulu Banutiu; din partea clerului: parochulu evangelicu din caus'a morbului nepotendu-se infacisiâ, prin tramisulu seu a daruitu biserica cu 5 fl. v. a. apoi parochulu rom. cat. si gr. cat.; in fine, mai multi reprezentanti din partea comitetului opidanu etc. —

Acî s'au tienutu toate pentru Majestatea Sea Imperatulu si Regele, pentru ingrigirea acêstui'a fatia cu biserica gr. res. pentru Escelenti'a Sea Parint. Archiepiscopu si Metropolitu S i a g u n ' a , cu referintia la meritele cele mari a acêstui barbatu; pentru Escelenti'a Sea Par. Archiepiscopu si Metropolitu Dr. Vancea; pentru Ilustritatea Sea Domnulu comite alu natiunei sasesci; apoi pentru dnii acêi'a cari la acêsta festivitatie au reprezentatu tote clasele de ômeni din Cohalmu; pentru concordia si bun'a intielegere a natiuniloru conlocuitoare in Cohalmu si in Ardêlu; in fine s'a urmatu mai multe toate din partea feliuritoru individi, si cu privintia la feliuritele impregiarâri, — care tote s'au urmatu in celu mai corectu si mai frumosu rendu din partea ôspetiloru, si asiâ pre la 5 ôre dopa prândiu severindu-se si acêsta ospatiu, s'a dusu fiescicare pre la ale sele, mângaiati toti ca crestinii gr. res. astadi au inceputu cu ajutorulu lui Dòmnedieu a audî in biserica loru s. liturgia si latirea cuventulu lui Ddieu prin propoveduire, de care au fostu lipsiti intr'unu decursu de 50 ani, vrea sa dica o jumetate de vécu. —

Iera ca crestinii acêstui'a rataciti de o jumetate de vécu au avulu si au zelu câtra biserica strabuna, acêst'a se pôte vedea si dintr'o colecta facuta cu ocaziunea tienerei sinodului parochialu de acum, — unde singuri crestinii gr. res. din Cohalmu, au colectatu de buna voia pentru zidind'a biserica preste 1500 fl. v. a. — vrea sa dica, tote suferintiele cele grele ale crestiniloru gr. resariteni din Cohalmu, astadi se potu privi cu adeveratu câ totu atâtea virtuti ale loru. — I. B.

Varietâti.

* * Ból'a politica a domnului de Bismark. Estragemu urmatorele linii dopa o corespondintia din imperulu germanu, publicata de „Dagblad“ din Copenhag'a, cu datulu de 18:

„Ból'a politica s'a ivitu de câtu-va tampu intr'unu modu forte crudu, si medicii nu cunoscun nici unu remediu pentru a o tamadui.

„Greeley a muritu de o ambitiano iritante, si Bismark este ruinatu de luptele sustienute continuu intre puternicii sei muschi si nervele sele iritante. Corpulu se simte bine, merge la venatôre, fomedia pip'a liniscitu, se adapa bine de bere si gusta cu placere totu ce i-aru putê procurâ cine-va mai bunu la bucataria; spinulu dorsalu se simte inca bine spre a conduce o lume cicalitôre; pieptulu, cu deseversire bombatu, se întôrce cu mandria spre inimicu; bratiulu aru putea intinde arculu lui Ulyse si aru face sa petrunda sagét'a pâna in urechile aculu; cu tote acestea, se petrece ce-va in interiorulu seu, si de aci incepe reulu. Nervele delicate ale cervantului, care este, dopa cum se scia,

situatu pre occiputu si cuprinde vointia, nu mai suntu in comunicatiune cu spinulu dorsalu. S'a produsu o schisma intre occiputu si nugue; subiectulu este, câ sa dicu astfelu, decapitatu, de unu feliu de guilotina morala. Aru putea duce capulu seu pre bratie, fara câ starea sea sa sufere ôresi-cum vre-o schimbare din caus'a acêst'a; câci, ceea ce este de particularu in ból'a politice, este ca capulu si corpulu nu mai suntu in armonia. Ceea ce este si mai multu, e ca capulu este taiatu in doue. Minte si creerii suntu in reshelu un'a in contra celoru-lalti, materi'a cerebrala fierbe ia minte, si morile idei câ si marile proiecte turbura somnulu, pre cându arterierulu vointiei, care este situatu in mic'a camera a occiputului, refusa servitiulu. Vointia a devenitu vacilanta si nesigura, si capulu este obositu de acêsta lupta intre inteligentia si vointia. Cugetârile aru voi sa iésa, dara ele se oprescu mai inainte de a trece pragulu usiei, capulu se ingreuiédia si mintea se paralisédia.

Astfelu este ból'a politica care se manifesta la state câ si la ômeni. Acêsta ból'a a cuprinsu cu deseversire imperulu germanu, si mai cu ose-bire pre Prussi'a.

„Telegrafulu“ de Buc.

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritului Consistoriu archidiece-sanu nr. 859. a. tr. pentru veduvit'a parochia Gridu, in districtulu Fagarasiului, se escrie concursu cu terminu pâna la 8 Martiu 1873.

Nomit'a parochia consta din 226 famii, cu 849 suflete; cu acêsta parochia suntu impreunate urmatorele emolumente:

a) câte 8 cupe bucate de familia;
b) trei pamenturi de aratura a câte de o galéta;
c) o fenatia de 4 cara, folosita in totu anulu de parochu;

d) si usitatele venite stolare dela poporu.

Doritorii de a ocupâ acêsta parochia au sa-si inainteze cererile loru, instruate conformu Statutulu organicu, subscrisulu scaunu protopopescu, pâna la terminulu susu aretatu.

Fagarasiu, 8 Februaru 1873.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractului.

Petru Popescu,
protopopu.

(2—3)

Concursu.

Devenindu de curendu in vacantia statiunea invetiatorésca din comun'a Glodu-Gilesei protopopiatulu llii — pentru ocuparea postulu de invetiatoriu intru acêsta statiune se escrie concursu pâna in 1-a Martie 1873.

Emolumentele suntu:

140 fl. v. a. Casa cu gradina de legumi — lemne pentru incalditu câte voru fi de lipsa. —

Doritorii de a acupâ acêsta statiune suntu avisati a-si tramite documentele si atestatele sele la subscrisulu pâna la terminulu prefiptu.

lli'a 5 Februaru 1873.

Ioanu Orbonasiu

Tract. protop. si insp. scol.
district.

(2—3)

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de noue ani au paresitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischiu ambi din Garariulu scaunulu Sabiului, fara a se scî loculu aflârei lui, se provôca, câ in terminu de siése luni, si anumitu pâna in 15 Augnstu a. c. cu atâr'a mai multu sa se infatisieze inaintea subscrisulu scaunu protopopescu, cu câtu la din contra procesulu divortiale intentatu asupr'a lui, se va decide si in absentia lui, conformu prescrierei canonice a bisericei ortodocse resaritene.

Sabiuiu, 1 Fauru 1873.

Forulu matrim. gr. res. alu tractului protopresbiteralu alu Sabiului I.

(2—3)

Edictu.

Fir'a Albu din Seleudu, soci'a legitima a lui Constantinu Cândia totu din Seleudu, de relegea gr. or. carea de unu anu au parasitu pre sociulu seu, fara a se scî loculu aflârei sele, se provôca prin acêst'a, câ in terminu de unu anu dela datulu de mai josu sa se presentieze inaintea forulu matrimoniale subscrisu, pentru ca la din contra, procesulu matrimoniale intentatu de susu numitulu seu barbatu, se va otari si in absentia sea.

Deagu, 2 Febr. 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tract.

Ternavei de josu.

Daniilu de Tamasiu,

adm. prot.

(2—3)

Anunciu.

Subscrisulu me onorezu a face cunoscutu on publicu ca astadi mi-amu deschisu

Cancelari'a advocatiile
in Brasiovu, tergulu pescelui nr. 100.

Cunoscintiele teoretice precum si pras'a facuta pâna acum'a me indreptatiescu a promite clientiloru mei aperarea cea mai prompta si energa a intereselu sele la tote tribunalele si judecatoriele, in ori-ce feliu de procese civili, cambiali, urbarlali si criminali precum si in tote afacerile politice, concursuali si funduarie.

Totu-odata voi ingrigi câ causele mie incredintiate sa se resolve si decida câtu mai curendu.

Brasiovu in 6 Fauru 1873.

Nicolau Densusianu
advocatu.

(3—3)

Concredeti-ve celoru adeverite de bune!

Medicamente esaminate chemice prin judecatoria, in anulu 1868 in Vien'a si recunoscute de escelinte prin marturii si atestate numerose.

Balsamu-preservativu contr'a cârceiloru, midiloculu celu mai cu efecta contr'a nemistuirei, slabiciunei de stomachu, cârceiloru in stomachu, epilepsiei, dureriloru de colica si friguriloru gastrige (periodice).

Pretiuulu unei batelce intregi dimpreuna cu povatiuirea de intrebuintiare 1 fl. 50 cr., unei batelce de jumetate 80 cr.

Siropu de plante de muschiu preparatu de Dr. Miller.

Suprindietoriu in efectulu seu contr'a catarului de peptu, tussei, regusierei, mucosirei (flegma), cataului de câtlegiu si nodu, scupirei de sânge si contr'a tuberculosei incepatôre de plumâni.

Afara de acestea siropulu acêst'a s'a intrebuintiatu cu succesu bunu contr'a tussei cu gâfâire si tussei inadusitôre a copiiloru, sioparlaitiei de pele, din care causa acestu siropu lu tienu multe familie totu-déun'a in reserva. — In tigaitie originale pentru adulti si copii dela 4—5 ani.

Pretiuulu unei tigaitie dimpreuna cu povatiuirea de intrebuintiare 50 cr.

In Sabiuiu se pôte capetâ adeveratu numai la Michael Sill, comerciante de specerie, de asemenea in Barotu la M. Lebitzky, farmacistu; Bistritia la F. Kelp; in Blasiu la C. Schiessel, farmacistu; in Orastia la C. Reckerd, farmacistu; in Mnercuru la F. Leicht; in Deesiu la I. Kremer; in Fagarasiu la I. v. Steinburg, farmacistu; in Georgiu Ditr'u la I. Szalhmári, farmacistu; in G.-Szt.-Nicolae la F. Fröhlich, farmacistu; in Hossu-faleu la F. Jekelius, farmacistu; in Alb'a-Iuli'a la C. Boos; in Kezdi-Osiorheiu la F. Lukats; in Clusiu la C. H. Binder, farmacistu; in Kovasn'a (Alovatu) la Mehlich et Imre; in Brasiovu la F. Iekelius, Ed. Kogler si Gr. Sav'a, toti farmacisti; I. Dusoiu, I. G. Galz, comersanti de specerie; in Muresiu Osiorheiu la M. Bucher; in Mediasiu la A. Hienz, farmacistu; in Aiudu-Mare la F. Horvath; in Seghisiór'a la I. B. Teutsch, comersante; in S.-St.-Georgiu la Schutag et Comp. in Reginulu sasescu la S. Dietrich; in Temisiór'a la C. Kessely.

(2—3)